

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 642/2022-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 4C/7/2018-363 zo 16. augusta 2022 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ, ktorý je advokát, sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu o výške náhrady trov konania, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie s tým, že mu bude priznané finančné zadost'učinenie 1 000 eur.

II.

2. Sťažovateľ sa proti žalovanej domáhal zaplatenia 160,12 eur s príslušenstvom. Jeho žaloba bola rozsudkom okresného súdu po jeho potvrdení krajským súdom zamietnutá. Sťažovateľ bol následne uznesením okresného súdu vydaným vyšším súdnym úradníkom z 29. októbra 2021 zaviazaný nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného konania 346,61 eur a odvolacieho konania 27,22 eur.

3. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že v záhlaví uznesenia nie sú uvedené adresy strán konania a rodné priezvisko žalovanej, z obsahu spisu nemožno zistiť, prečo žalovanú zastupovala [REDAKOVANÉ] advokátska kancelária s. r. o., keďže v spise je len plnomocenstvo žalovanej [REDAKOVANÉ], advokátovi, výroky uznesenia neobsahujú označenie zástupcu žalovanej a v záhlaví označená [REDAKOVANÉ], advokátska kancelária s. r. o. nie je zástupcom žalovanej, potvrdzujúci rozsudok krajského súdu nie je právoplatný, keďže nebol doručený [REDAKOVANÉ], advokátovi, ale [REDAKOVANÉ], advokátskej kancelárii s. r. o., vyúčtovanie trov konania nepodpísal [REDAKOVANÉ], advokát, ale [REDAKOVANÉ], advokátska

kancelária s. r. o., žiadny z vyúčtovaných úkonov prvoinštančného konania 346,61 eur nevykonala [REDAKOVANÉ], advokátska kancelária s. r. o., ale [REDAKOVANÉ], advokát, a vyjadrenie žalovanej k odvolaniu bez splnomocnenia urobila [REDAKOVANÉ], advokátska kancelária s. r. o. Sťažovateľ namietal, že žalovanej nemala byť priznaná cestovná náhrada za použitie auta advokátom cestou na pojednávanie, keďže toto nepatrí advokátovi sťažovateľky a ani [REDAKOVANÉ], advokátskej kancelárii s. r. o. Tiež namietol, že vzdialenosť medzi Dolným Kubínom – sídlom advokáta, a Námestovom – sídlom súdu, je 32,5 km, a nie 34 km a cesta netrvá dve polhodiny, ale menej ako polhodinu. Ďalej poukázal na to, že advokát žalovanej mohol z Dolného Kubína do Námestova ísť autobusom, keďže jeho strata času by sa nezvýšila a cestovné by bolo len dve eurá. Sťažovateľ poprel, že by sa advokát sťažovateľky zúčastnil na pojednávaniach 25. apríla 2019 a 19. novembra 2019. Sťažovateľ poprel účelnosť troch vyjadrení žalovanej k jeho vyjadreniam, keďže v nich neboli uvedené žiadne nové tvrdenia a argumenty, a preto šlo o neúčelné bránenie práva žalovanej s cieľom navýšiť trovy konania. Napokon sťažovateľ poukázal na to, že žalovaná si mohla vybrať niektorého zo 16 advokátov z Námestova a prístup žalovanej viedol k neprimeranému navýšeniu trov pri pohľadávke 160,12 eur, čo malo viesť k zníženiu náhrady podľa § 257 Civilného sporového poriadku

4. Okresný súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením trovy prvoinštančného konania znížil na 322,48 eur a v prevyšujúcej časti sťažnosť sťažovateľa zamietol. Nepovažoval za dôvodné námietky týkajúce sa toho, že žalovaná nebola zastúpená [REDAKOVANÉ], advokátskou kanceláriou s. r. o. a že strany sú nedostatočne označené v záhlaví uznesenia. Podľa okresného súdu označenie strán umožňuje dostatočnú identifikáciu a plnomocenstvo bolo vystavené [REDAKOVANÉ], advokátovi, ktorý sa zúčastňoval pojednávaniu a ktorý od 20. marca 2020 vykonáva advokáciu prostredníctvom [REDAKOVANÉ], advokátskej kancelárie s. r. o., čiže zmena formy a spôsobu výkonu advokácie nastala až po vyhlásení rozsudku a doručení odvolania žalobcu. Preto sú podania aj v mene obchodnej spoločnosti riadne uplatnenými úkonmi právnej pomoci, pričom vyčíslenie trov ani nebolo potrebné. Ako dôvodnú okresný súd vyhodnotil námietku sťažovateľa k advokátom žalovanej použitého auta, keď dospel k záveru, že advokát dostatočne neosvedčil právo ho užívať, a preto mu priznal cestovné len vo výške cestovného v hromadnej doprave, pričom zistil, že cesta takto trvá 55 minút, za čo advokátovi žalovanej patrí náhrada za stratu času za dve polhodiny.

5. Čo sa týka neúčelnosti vyjadrení žalovanej, okresný súd uviedol, že tieto boli podané a ich predmetom bola reakcia na tvrdenia sťažovateľa, čo odôvodňuje priznanie náhrady, keďže ide o štandardné uplatnenie práv strany. Nedôvodná bola podľa okresného súdu námietka neúčasti advokáta žalovanej na pojednávaniach, keďže zo zápisníc vyplýva to, že sa ich osobne zúčastnil. K námietke výberu advokáta okresný súd uviedol, že nebol dôvod žalovanú limitovať miestom sídla advokáta v mieste sídla súdu. K námietkam rozporu priznaných trov s dobrými mravmi okresný súd uviedol, že žalovanej nemožno vyčítať to, že sa v konaní na rozdiel od sťažovateľa dala právne zastúpiť a trovy jej boli priznané na základe jej úspechu v spore. K námietke vysokých trov v pomere k uplatnenej pohľadávke okresný súd uviedol, že v štádiu rozhodovania o výške náhrady trov konania nemožno aplikovať § 257 Civilného sporového poriadku.

III.

6. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti po opise rozhodnutí okresného súdu o výške náhrady trov a obsahu svojej sťažnosti proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka neadresne, bez vzťahu

k namietanému uzneseniu, rozsiahlo cituje z rozhodnutí ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva a dospieva k záveru, že okresný súd sa v namietanom uznesení riadne nevysporiadal so všetkými jeho námietkami zo sťažnosti. Tieto, podľa neho opomenuté námietky však nijak nekonkretizuje a bez ďalšieho dospieva k floskulnému záveru, že namietané rozhodnutie je nepresvedčivé, arbitrárne a nespĺňa požiadavku ústavnosti, keďže zásady riadneho a spravodlivého procesu vyžadujú, aby na jeho námietky boli zaujaté konkrétne a odôvodnené stanoviská. Podľa sťažovateľa má uznesenie okresného súdu viacero chýb. Bez vyjadrenia toho, v čom spočíva jeho nemateriálna ujma, žiada priznať finančné zadosťučinenie.

IV.

7. Rozhodovacia činnosť ústavného súdu aj vo vzťahu k rozhodnutiam civilných súdov o náhrade trov konania vychádza z toho, že skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neutržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00).

8. Tak tomu v prípade namietaného uznesenia okresného súdu nie je. Jednotlivé závery rozhodnutia o výške náhrady trov konania boli predmetom dvoch rozhodnutí, pričom sťažovateľ svoje námietky vyjadril vo svojej sťažnosti proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Okresný súd v namietanom uznesení reagoval na všetky námietky sťažovateľa, pričom z jeho odpovedí je zrejmé, z akých zistení vychádzal, keď každý jeho záver o procesných skutočnostiach je podporený odkazom na priebeh konania tak, ako je zachytené v súdnom spise. Obdobne každý právny záver namietaného uznesenia je podporený čitateľnou právnou úvahou, ktorá adresne potvrdzuje alebo v prevažnej miere vyvracia dôvodnosť argumentov sťažovateľa z jeho sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. Nemožno dospieť k záveru, že by namietané uznesenie okresného súdu bolo nepresvedčivé alebo arbitrárne tak, že by nebolo zrejmé, aké boli právne úvahy okresného súdu pri rozhodnutí o jednotlivých námietkach sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. V konečnom dôsledku sťažovateľ ani v ústavnej sťažnosti neprodukuje žiadne tvrdenia o tom, že by závery o výške náhrady trov konania boli výsledkom zjavného či už skutkového alebo právneho omylu. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2022

Peter Straka
predseda senátu